

ПОЯВА

Човекоправие, досущ като онази камбана
звънят песните ти.

Отгласът им времето заглушава.

Като разби високите стени?!

Забрави да заличиш развалините?!

Потоците заливат темелите заченки,

и звездите нощем мълчаливо се чудят

къде отлетя тази чародейност с която се
появи?!

Развя в лудешки танц синя кърпа.

С две ленти - детелини в буйните си плитки,
и костюм национален от всички нации!

С очи, опияняващи форми пищни,

и венец в косите от ситни маргаритки.

Миротворяваща всяка плебейщина -

високосна подобно година високосна.

С гърди преливащи от майчино мляко

и с усмивка раждаща прегръдка.

Но когато пропя, досущ като оная камбана

звъннаха песните ти и отгласът им построи,

издигна хиляди безброй невидими,

непроницаеми стени.

Стени.